

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: LÆRKEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "LÆRKEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid73851.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

LÆRKEN.

☒ Det lakked hen mod Pintse, dog laa paa Marken Sne;
endnu var ej Vinteren omme,
tungsindig blev min Sjæl, jeg tænkte: Maaske
vil aldrig mere Foraaret komme!

184

☒ Den Orm, som i Dvale saa tillidsfuld krøb,
skal evigt den af Muldet bedækkes?
Og Sommerfuglens Larve i visne Blades Svøb,
skal aldrig den af Solstraalen vækkes?

☒ I Nætter og Dage kun Snefog og Regn
og susende Storme fra Norden,
og ej noget Solglimt, og ej noget Tegn,
at Livet skal fornyes paa Jorden!

☒ Da pludselig med Et gennem Stormvinden klang
en zitrende, jublende Trille -
O, det var Naturens Opstandelsessang,
og Sangeren var Lærken den lille!

☒ Ja, Lærken, den lille, bevingede Profet!
Den agted ej den isnende Vinter;
den jubled for den Vaar, som endnu ej var sét,
og sang om Violer, Hyacinter,

☒ om Spiren under Sneen, om det livsvarme Frø,
som rører sig usynlig i Furen;
den sang om det Liv, som aldrig skal dø,
om Aanden, den store, i Naturen.

☒ O lær mig, lille Lærke, saa frejdigt og fro
som Du, førend Vintren er omme,
at synge profetisk med jublende Tro
om Fremtidens Vaar, som skal komme!

185